

Zakon o javnih uslužbencih (ZJU) (Uradni list RS, št. 56/02), objavljen 28.6.2002, ki velja od 13.7.2002 in se uporablja od 28.6.2003, določa tudi:

203. člen

(1) Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, prenehajo veljati:

1. naslednje določbe zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90, 5/91, 18/91, 22/91, 2/91-I, 4/93, 18/94 - ZRPJZ, 70/97, 87/97 - ZPSDP in 38/99): I. poglavje, II. poglavje, (razen 34. do 42. člena, ki veljajo do nove ureditve s kolektivno pogodbo), drugi odstavek 65. člena, V. in VI. poglavje;

....

ZAKON O DELAVCIH V DRŽAVNIH ORGANIH

Dopusti in odsotnosti z dela

34. člen

Dolžina letnega dopusta je odvisna od delovne dobe, zahtevnosti delovnega mesta, delovne uspešnosti, delovnih pogojev, socialnih in zdravstvenih razmer in starosti.

35. člen

Delavcem pripada glede na delovno dobo največ 24 dni letnega dopusta, in sicer:

- do 3 let delovne dobe 16 dni,
- nad 3 do 7 let delovne dobe 17 dni,
- nad 7 do 10 let delovne dobe 18 dni,
- nad 10 do 15 let delovne dobe 20 dni,
- nad 15 do 20 let delovne dobe 22 dni,
- nad 20 do 25 let delovne dobe 23 dni,
- nad 25 let delovne dobe 24 dni.

36. člen

Za zahtevnost dela pripada:

- višjim upravnim delavcem - pet dni letnega dopusta,
- delavcem na drugih delovnih mestih, za katera se zahteva visoka izobrazba - štiri dni letnega dopusta,
- delavcem na delovnih mestih, za katera se zahteva višja izobrazba - tri dni letnega dopusta,

- delavcem na drugih delovnih mestih - dva dni letnega dopusta.

37. člen

Glede na delovno uspešnost pripadajo delavcu največ trije dnevi letnega dopusta.

38. člen

Delavcu se letni dopust poveča za največ tri dni:

- za delu v hrupu, vročini, prahu in vlagi oziroma pod vplivom vremenskih razmer,
- za vodenje notranje organizacijske enote,
- za njegove socialne in zdravstvene razmere, kot so kronična in druga daljša bolezen, skrb za otroke do 10 leta starosti in druge razmere, v katerih delavec živi.

Delavcu se letni dopust poveča do pet dni za delo pod vplivom ionizirajočih sevanj in za delo z razstrelivi.

39. člen

Delavcu, ki še ni dopolnil 18 let starosti, se letni dopust poveča za sedem dni.

Delavcu, ki je dopolnil 50 let starosti, delavcu z najmanj 60% telesno okvaro ter delovnemu invalidu, delavcu, ki neguje in varuje težje telesno ali zmerno, težje ali težko duševno prizadete osebe, se letni dopust poveča za pet dni.

40. člen

V dneve letnega dopusta se ne všttevajo sobote, ko državni organ ne dela, oziroma drugi dnevi tedenskega počitka delavca.

Pravica do posameznih dni letnega dopusta po kriterijih iz 35., 38. in 39. člena tega zakona se prizna delavcu v koledarskem letu, ko izpolni pogoje za njihovo pridobitev.

41. člen

Delavec je lahko odsoten z dela s pravico do nadomestila plače največ sedem dni v posameznem koledarskem letu, in sicer:

- do sedem dni zaradi nege ožjega družinskega člana v primerih, ko nima pravice do nadomestila plače za odsotnost zaradi nege družinskega člana po predpisih o zdravstvenem zavarovanju, in sicer na podlagi zdravniškega potrdila, in zaradi aktivnega sodelovanja pri kulturnih, športnih in podobnih prireditvah;
- tri dni zaradi sklenitve zakonske zveze, rojstva otroka, smrti ožjega družinskega člana in selitve v drugo stanovanje;
- en dan zaradi smrti bližnjih sorodnikov, zaradi vpoklica k vojaškim vajam, ki trajajo nad šest dni, in drugih neodložljivih opravkov.

42. člen

Delavec je lahko odsoten z dela brez pravice do nadomestila plače največ 30 dni v posameznem koledarskem letu zaradi sodelovanja na seminarjih, kongresih in podobnih prireditvah, katerih vsebina ni povezana z delom v organu, zaradi zdravljenja v zdravilišču na lastne stroške in v primerih iz prejšnjega člena tega zakona, če posebne okoliščine zahtevajo daljšo odsotnost.

III. PLAČE

59. člen

Sredstva za plače se določajo na podlagi osnove za obračun plač, koeficientov za določanje plač, odstotka za vrednotenje delovnih izkušenj in odstotka, ki se nameni za vrednotenje delovne uspešnosti.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se sredstva za plače delavcev oblikujejo najmanj v višini z zakonom določenih zajamčenih plač.

60. člen

Osnova za obračun plače je znesek, ki je kot izhodiščna mesečna plača za prvi tarifni razred za polni delovni čas dogovorjen s kolektivno pogodbo za negospodarske dejavnosti.

Koeficienti za določanje plač za posamezne skupine delovnih mest so določeni v razponu; najvišji koeficient je 6.

Delovne izkušnje se vrednotijo tako, da se plača delavca v mesečnem znesku poveča za 0,5% za vsako začeto leto delovne dobe, vendar največ do 20%. Odstotek 0,5% se za ženske, ki imajo več kot 25 let delovne dobe, poveča še za 0,25% za vsako začeto leto delovne dobe.

Obseg sredstev, ki se namenijo za vrednotenje delovne uspešnosti, določi vlada.

61. člen

Plača se določi tako, da se osnova za obračun plače pomnoži s koeficientom za določanje plač in poveča za odstotek za vrednotenje delovnih izkušenj ter za odstotek za vrednotenje delovne uspešnosti.

62. člen

Plača se med letom ugotavlja in izplačuje kot mesečna akontacija; akontacija se lahko izplačuje tudi večkrat mesečno, vendar le za že opravljeno delo.

Ob izplačilu akontacije in ob ugotovitvi plače za preteklo leto, se delavcu vroči pismen obračun po vseh kriterijih, po katerih so se delila sredstva za plače.

Podatki o plači posameznika niso javni.

63. člen

Za delovna mesta višjih upravnih delavcev v republiških državnih organih se določi koeficient od 4,2 do vključno 6.

Za delovna mesta višjih upravnih delavcev v občinskih državnih organih se določi koeficient do vključno 4,5.

Koeficient za posameznega višjega upravnega delavca določi vlada.

64. člen

Za skupine delovnih mest upravnih in strokovno tehničnih delavcev se določijo naslednji najvišji koeficienti:

- do vključno 4,5 za delovna mesta, za katera se zahteva končan program za pridobitev visoke izobrazbe (VII/1) ali program za izpopolnjevanje, ki omogoča specializacijo ali program za pridobitev magisterija (VII/2) ali program za pridobitev doktorata znanosti (VIII) ter od enega do pet let delovnih izkušenj;
- do vključno 3,2 za delovna mesta, za katera se zahteva končan program za pridobitev višje izobrazbe (VI/1) ali program za izpopolnjevanje, ki omogoča specializacijo (VI/2), ter od devet mesecev do treh let delovnih izkušenj;
- do vključno 2,5 za delovna mesta, za katera se zahteva končan štiriletni program srednjega izobraževanja (V) ali program za izpopolnjevanje v srednjem izobraževanju, ki omogoča specializacijo, oziroma nadaljevalni program srednjega izobraževanja ter delovne izkušnje od šest mesecev do dveh let;
- do vključno 2,0 za delovna mesta, za katera se zahteva končan triletni program srednjega izobraževanja ter šest mesecev delovnih izkušenj;
- do vključno 1,6 za delovna mesta, za katera se zahteva dveletni program srednjega izobraževanja (III);
- do vključno 1,2 za delovna mesta, za katera se zahteva skrajšan program srednjega izobraževanja (II) ali usposobitev za opravljanje določenih del;
- do vključno 0,8 za delovna mesta, za katera se zahtevajo enostavna praktična znanja.

Vlada v skladu z nomenklaturo nazivov za skupine delovnih mest določi koeficient za delovna mesta v okviru posamezne skupine iz prejšnjega odstavka.

65. člen

Za posamezna delovna mesta, ki zahtevajo specifična strokovna znanja ali posebno izurjenost oziroma za delovna mesta, ki zaradi zahtevnosti in izpostavljenosti ter za delovna mesta, ki jih je nujno potrebno zasesti zaradi nemotenega in učinkovitega delovanja države, lahko vlada izjemoma določi višji količnik, kot je določen v zakonu.

66. člen

V okviru sredstev za plače se državnemu organu posebej zagotavljajo sredstva za dodatke za posebne pogoje dela, ki izhajajo iz razporeditve delovnega časa; za delo, daljše od polnega delovnega časa, za nočno delo, za delo ob nedeljah, praznikih in drugih dela prostih dnevih, za delo v deljenem delovnem času, za stalno pripravljeno in dežurstvo.

Višino sredstev iz prejšnjega odstavka določi vlada ob upoštevanju kriterijev, ki veljajo za delavce v gospodarstvu Republike Slovenije.

67. člen

Sredstva za plače pripravnikov se zagotavljajo v višini 70% od vrednosti delovnega mesta, na katerega se pripravnika lahko razporedi po zaključku pripravništva.

68. člen

V aktu državnega organa se kot kriteriji za delitev plač določijo zahtevnost del delovnega mesta, delovna uspešnost in delovne izkušnje delavca.

Zahtevnost se določi v okviru vrednosti, ki se državnemu organu zagotavlja za ustrezno skupino delovnih mest po 64. členu tega zakona. Vlada določi, za koliko se lahko vrednost del posameznega delovnega mesta razlikuje od vrednosti del drugih delovnih mest v isti skupini.

Pri ugotavljanju delovne uspešnosti se upošteva zlasti obseg opravljenega dela, strokovnost pri delu, uporabnost oziroma izvirnost rešitev, pravilnost uporabe predpisov in pooblastil, pogostost napak pri delu, izraba delovnega časa, izpolnjevanje rokov in smotrnost porabe sredstev.

Delovno uspešnost delavca ugotovi predstojnik glede na obseg in kakovost opravljenega dela.

IV. NADOMESTILA TER DRUGI PREJEMKI IN POVRAČILA

69. člen

Delavci imajo pravico do nadomestila plače za čas odsotnosti z dela, pravico do prejemkov iz sredstev skupne porabe ter do povračil za določene stroške pri opravljanju dela v skladu s splošnim aktom organa, v katerem delajo.

70. člen

Delavcem se zagotavljajo sredstva skupne porabe za regres za letni dopust, priznanja ob delovnih jubilejih, nagrade ob upokojitvi, izobraževanje, rekreacijo, kulturno življenje, preventivno zdravstveno varstvo in za druge namene.

Višino sredstev za posamezne namene skupne porabe določi vlada največ v višini, določeni na podlagi kriterijev, ki veljajo za delavce v gospodarstvu Republike Slovenije.

71. člen

Delavci imajo pravico do nadomestila in povračil določenih materialnih stroškov: za dnevnice ter stroške prenočevanja na službenem potovanju, za uporabo lastnega avtomobila v službeni namen, za prevoz na delo in z dela, za selitvene stroške, za nadomestilo za prehrano med delom in za nadomestilo za ločeno življenje.

Višino nadomestil in povračil iz prejšnjega odstavka določi vlada največ v višini, določeni na podlagi kriterijev, ki veljajo za delavce v gospodarstvu Republike Slovenije.